

***הכי יפה מאת אביגיל גרץ

זהו סיפור על איילת. איילת עם העיניים הכי יפות, הפה הכי יפה, אף סולד והכי הכי יפה. אין לי איך להגדיר את איילת מלבד "מלכת הכיתה". גם בעולם של היום שכבר אין כיתה ואפילו מלכה, מאז שדיאנה מתה זה נושא רגיש, בכל זאת היא היא מלכת הכיתה.

הכי יפה, הכי בעניינים, הכי עסוקה והכי מבוקשת.

קשה להאמין שבגיל שלוש הנהגדרות האלו תופסות, אבל כל מי ששומע את הסיפור של איילת לא מוצא הגדרה טובה יותר ולא יכול שלא להיזכר במקרה שמצלצל לו מוכר, על מישהי לא קרובה אבל מספיק משמעותית מהעבר. מישהי יפה, מישהי הכי יפה מישהי כמו, כמו- מלכת הכיתה.

לאיילת ההכי יפה היה חבר במשך שבע שנים אבל תמיד לצידו, גם מחזרים. נכון מחזר זו מין מילה של פעם, של אחד שבא עם בונבונירות ושר סרנדות, אבל לאיילת באמת היו כאלה. כל מיני דון קישוטים שניסו להשיג אותה והיו אומרים לה- "תבטיחי לי. לפני שתתחתי תתקשרי אליי".

תמיד היינו צוחקות ואומרות שהיא כמו דבורה שמושכת אליה את כל הגברים הכי שווים שמחכים לדובשה אבל הם לעולם לא מבינים ועוזבים כי אין לה עוקץ, היא הופכת את כולם לידידים. המון המון ידידים יש לה.

אם יש מישהו שהשיר של נעמי שמר "יש לי חברים בכל הארץ" מתאים לו הרי זאת איילת. איילת ראתה בשלב מאוד מאוחר של חייה את הסרט "כשהארי פגש את סאלי" אז היא לא ממש הבינה את נושא המשיכה בין ידידים וכך בכל טיוליה בארץ היתה קופצת לידידיה, ישנה במיטותיהם ועוזבת למחרת בלי לשים לב לליבידו המשתולל אצל החברים. "מה? הוא חבר שלי" היא היתה אומרת ולא מקבלת את התיאוריות שלנו. עד שיום אחד הושבנו אותה לראות את הסרט המיתולוגי עם כמה ידידים שבדיוק קפצו לבקר, ובסופו איילת אמרה- "מזל שאצלי זה אחרת!" נתנה ליובל שישב על ידה נשיקה ואמרה "נכון?"

אודי הכיר את איילת בצבא. בגולני. הוא היה מ"פ והיא משקי"ת חינוך. הוא היה שר לה- "הילדה הכי יפה בגדוד" לפעמים אפילו בחטיבה וביום שהם התנשקו בפעם הראשונה הוא כתב לה על האוהל "הילדה הכי יפה בצה"ל". מאז הם ביחד. כל כך מאושר שהיא שלו, כל כך מכיר את התמימות שלה שלא איכפת לו שכולם מפנטזים וחולמים איילת, העיקר שבסוף היום הוא איתה.

הכל אידילי- איילת מחייכת וכולם מחייכים איתה. מי מרצון להיות כמוה, מי מרצון להיות איתה, ומי שסתם בא לו לחייך.

יום אחד אודי הציע לאיילת להתחתן. היה זה בליל המילניום ואודי אמר שאם עכשיו לא אז אימתי. דקה אחרי חצות ולפני שהיא אמרה לו כן היא פתאום נזכרה בכל הבחורים שהיא הבטיחה להתקשר אליהם לפני שתתחתן- פתאום היתה לה הארה. היא חשבה דווקא על הארי וסאלי בערב NEW YEARS כשהארי אומר לסאלי- "את הבנאדם האחרון שאני רוצה

לדבר ולראות לפני השינה", והיא הריצה את כל המחזרים ואת כל שבע השנים עם אודי ונהייתה עצובה. אני לא מבינה איך אפשר להיות עצובה כשמציעים לך להתחתן בליל המילניום אבל איילת יכולה והיא הייתה יכולה ללחוש לו שהיא תחשוב על זה ולסיים את הערב כאילו כלום לא קרה. כשהיא התעוררה לבוקר שנת אלפיים היא החליטה בנחישות להיפרד ולנסות להיות קצת לבד. אמרנו לה שאין טעם כי לבד היא לא תהיה. אכן כמו עכביש שלוכד זבובים, עטו על איילת כל מחפשי הדבש. כל הידידים משכבר הימים. זה התחיל בעידו שהזמין אותה לטיול בצפון ולישון אצלו במיטה- כמו פעם. אח"כ גידי שאמר לה שהוא מכיר אותה הכי טוב ויכול לקרוא אותה הכי טוב וכל יום לקח אותה למסעדה אחרת.

תמיר שטייל איתה ועם אודי בדרום אמריקה הציע לה לטוס יחד לסקי. בועז שהיה מתרגל שלה באוניברסיטה שלח לה אימיילים לוהטים והשיא היה שיובל שהוא בכלל חבר של אודי שלח לה מכתב. " לילדה היפה שלי איילת. גם אני רציתי לשיר לך שאת הכי יפה בצה"ל אבל אודי קיבל אותך לפניי. מאז כמו יעקב אני מחכה לך שבע שנים. מה את אומרת?" בשלב הזה מבחינתנו כל הסיפור נהפך לקוריוז. היינו נפגשות לדון במאוהב היומי. דנות במצבו הנפשי, ברמיזות שהוא מדמיין שאיילת משדרת לו ומה אפשר לעשות ביופי של איילת. יופי הורס ולא מרוסן. חשבנו שזה טוב לה ככה ולא הצלחנו להבין שבאמת אפשר להיות עצובה כשיש לך מיליון הודעות ואת רק צריכה לבחור בנסיך המתאים. איילת התחילה להתעצבן ואפילו חשבה להשחית את הפנים או למכור את הסלולארי ולעבור דירה. "למה, למה, למה זה קורה לי?" היא שאלה. היינו צריכות לגייס את כל הכוחות לומר לה שהשחתת פנים וגם לא סלולארי, לא יכבו את האהבה. שזה לא רק איילת הפנים אלא שהיא אחלה בנאדם וזה לא התואר מלכת הכיתה שעושה את זה לכל המוטרפים. אבל זה גם לא עזר והיא פשוט נהייתה עצובה מהמצב הגרוע שבו אין ידידות אמיתית בין גבר לאישה יפה, גם סתם אישה. בכיתה או בגן, בכל מקום. במקרה של איילת היתה רק ברירה אחת. בררה שאולי תגידו צפויה. אולי תגידו סוג של בריחה אבל באמת האופציה היחידה היתה לחזור לאודי ולהתחתן. כמו שבהארי וסאלי אומרת אחת הדמויות לבעלה הטרי "Promise me I'll never be out there again" אודי הבטיח וגם לאיילת השתנו הסטנדרטים לגבי ידידים והאמת אפילו לגבי חברות. היא החליטה שמי שסתם מקנאה בה (קצת כמונו) אין לה מקום. אצל איילת אין מה לדבר פשוט רואים שהיא הכי יפה, הכי יפה בגן, גם בגיל שלושם שכבר אין גן ואין כיתות ואפילו היופי קצת פשט את הרגל. זהו סיפור על איילת.

*** הסיפור נכתב בשנת 2000 כתרגיל כתיבה בסדנא לתסריטאים בהנחיית אתגר קרת. התרגיל היה לכתוב סיפור בהשראת שיר ואני כתבתי את הסיפור בהשראת "הילדה הכי יפה בגן".